

רע"פ 5608/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5608/23 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג 52634-02-23 מיום 18.6.2023 שניתן על ידי השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטין ו-ג' שני

בשם המבקש: עו"ד דוד טובול

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטין ו-ג' שני) ב-עפ"ג 52634-02-23 מיום 18.6.2023, שבמסגרתו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (סג"נש' דקל נוה) ב-ת"פ 64065-12-15 ו-ת"פ 43067-10-17 מיום 17.1.2023.

2. נגד המבקש הוגשו שני כתבי אישום. על פי כתב האישום הראשון, ביום 5.11.2015 בשעה 21:30 או בסמוך לכך, המבקש התקשר למכשיר הטלפון הנייד של בתו ושוחח עם גרושתו (להלן: המתלוננת). במהלך השיחה איים על המתלוננת כי היא תקבל "מכות רצח", גידף אותה בדרכים שונות ואמר לה "אני אגמור אותך". בגין האמור, יוחסה למבקש עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). על פי כתב האישום השניה מתוקן, ביום 7.7.2017 המבקש התקשר למתלוננת ואיים עליה, בין היתר, כי הוא "יהרוס לה את החיים, וכי כל מי שיהיה איתה הוא יציק לו ויטריד אותו ויגיד עליו שהוא פדופיל [...]". כמו כן, ביום 13.3.2017 המבקש שלח לטלפון

הנייד של המתלוננת הודעה קולית, בה איים עליה וגידף אותה. עקב זאת, יוחסו למבקשתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

3. המבקש הורשע במיוחס לו בשני כתבי האישום על סמך הודאתו, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש. בגזר הדין, בית משפט השלום עמד על פגיעתו הממשית והמשמעותית של המבקש בערכים המוגנים, בהם זכות המתלוננת לכבוד ולביטחון. בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת נקבע כי מתחם העונש ההולם עבור העבירות שביצע לפי כתב האישום הראשון הוא בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית; ומתחם העונש ההולם עבור העבירות שביצע לפי כתב האישום השני המתוקן הוא בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

עוד נדחתה טענת המבקש, אשר הועלתה רק בשלב הטיעונים לעונש, כי יש לבטל את שני כתבי האישום בעניינו מטעם של הגנה מן הצדק. נקבע כי מדובר בניסיון של המבקש לחזור בו מהודאתו שניתנה במסגרת הסדר דיוני, בשלב מאוחר של ההליך. לגוף הטענה, נקבע כי הודאת המבקש ניתנה באופן חופשי ומרצון.

בגזירת העונש בגדרי המתחם, צוין כי לחובת המבקש עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות קודמות, לרבות בעבירות אלימות כלפי בת זוג, בגינן אף ריצה מספר עונשי מאסר בפועל ממושכים מאחורי סורג ובריח. עוד צוין, כי המבקש אמנם הודה בביצוע העבירות, אך "אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מתקשה להפנים את הפסול הטמון במעשיו ולהביע אמפתיה כלפי המתלוננת [...]". כמו כן, נקבע כי חלוף הזמן מביצוע העבירות רובץ לפתחו של המבקש בשל התנהלותו, שכללה אי-התייבוביות ובקשות דחיייה מרובות. מלבד זאת, צוין כי המבקש לא השתלב בהליך טיפולי להפחתת מסוכנותו וכי על פי שירות המבחן המתלוננת עודנה חוששת ממנו. בשקלול הדברים, הוחלט למקם את עונשו של המבקש בשליש האמצעי של המתחם.

לאור האמור, נגזר על המבקש עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למשך 4 שנים; וקנס בסך 1,000 ש"ח. כמו כן, נקבע כי המבקש יפצה את המתלוננת בסכום של 2,000 ש"ח.

4. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי -נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי לטענת המבקש שלפיה ניתנה לו הבטחה שלטונית ל"סגירת" התיק נגדו או לחלופין לענישה "צופת פני עתיד" בלבד, אין בסיס במסמכים שהוצגו לפני בית המשפט והיא נסמכת רק על דבריו בעל פה. כמו כן, צוין כי בהסדר הטיעון שחתם הובהר כי ההסדר אינו כולל הסכמה לעניין העונש. כן נקבע כי אין לאפשר לו לחזור בו מהודאתו בשים לב לעיתוי הבקשה המאוחר; לכך שלא נפל פגם בייצוג המבקש; ולהתנהלותו הבעייתית לאורך ההליך.

5. מכאן הבקשה שלפניי, שלצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. המבקש טוען לפגמים שונים שנפלו בחקירת המשטרה בעניינו ומבקש לבטל את כתבי האישום נגדו מטעם של הגנה מן הצדק. לחלופין, מבוקש כי יתאפשר לו לחזור בו מהודאתו ולנהל הליך הוכחות. בין היתר, נטען כי כתב האישום נגדו הוגש ללא ראיות מספיקות, וכי מדובר בתלונת שווא של המתלוננת על רקע מאבק משמורת ילדים שהוא מנהל עמה. כמו כן, נטען כי חוקרת המשטרה שחקרה את המבקש לא דיווחה לממונים עליה על הקשרים האישיים שלה עם

עמוד 2

הנחקרים בתיק, סחטה את המבקש לקבלת טובות הנאה ו"זיהמה את תיק הראיות מאחר שיש חשש שלקחה שוחד מצד המתלוננת". מלבד זאת, המבקש שב וטוען כי הודאתו במיוחס לו בכתבי האישום ניתנה על סמך הבטחה כי לא ייגזר עליו עונש מאסר בפועל.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5441/23 מוניר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (19.7.2023)). המבקש כלל לא טוען לקיומה של שאלה משפטית עקרונית, ומהבקשה אף לא עולה חשש לעיוות דין.

בא-כוח המבקש אישר לפני בית משפט השלום את אימוץ ההסדר שלפיו המבקש יודה במיוחס לו בכתבי האישום, יורשע ויישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, תוך שהובהר כי ההסדר אינו כולל הסכמה לעניין העונש. לאחר זאת, המבקש אישר, מפיו, כי הוא מסכים להסדר. מיד בסמוך לכך, בית משפט השלום שב והבהיר למבקש כי ההסדר אינו מגביל את בית המשפט בגזירת עונשו; ולכך השיב המבקש: "הבנתי את הסבר ושל בית המשפט ואני מצהיר כי ההסדרה דיוני נעשה על דעתיו בהסכמתי" (הכרעת דין מיום 23.11.2020, עמ' 21, ש' 25). לא ניתן אפוא לקבל טענה כי חרף דברים ברורים אלו, שנאמרו לא פעם אחת ולא פעמיים, הודאת המבקש ניתנה בשל הבטחה כזאת או אחרת לעניין העונש שייגזר עליו, ולמעשה מבלי שהוא מודע לכך שההסדר אינו כולל הסכמה עונשית וממילא כי בית המשפט אינו מוגבל בגזירת עונשו. זאת ועוד, אין כל זכר בכתב לטענת המבקש להבטחה כזו או אחרת, והיא נסמכת על מילתו בלבד. מעבר לכך, המקום המתאים לביורר התנהלות חוקרת המשטרה הוא במסגרת הליכים נפרדים שיינקטו נגדה, במקרה הצורך, כאשר יובהר, כי איני חווה כל עמדה ביחס לטענות אלו. לענייננו, די בכך שהמבקש הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו באופן חופשי ומרצון וחתם על הסדר טיעון הכולל את הרשתות. בהינתן זאת, איני מוצא הצדקה להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי".

7. אשר על כן, הבקשה נדחית. ממילא מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

ניתנה היום, ט' באב התשפ"ג (27.7.2023).

ש ו פ ט